

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB18 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB18 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 87.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb18-txt-shoot-n89.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB18:89

#

Klogskab – det Gode.

Ogsaa saaledes forhindrer Klogskab et Msk. at ville det Gode.

At det Gode kun betaler sig daarligt i denne Verden, det veed vi Alle, saa det altsaa at ville det at gjøre det kommer til at see ud som Indskrænkethed. Dette har jeg oftere viist.

Men [her] er en ny Form. Er det saa, at det Gode kun betaler sig daarligt i denne Verden (hvad vi Alle fornemt ere vidende om) hvorfor gjør jeg det da? Det maa vel saa være, fordi jeg skal det. Men det er jo uhyre »flaut« i den Grad at udtrykke, at der er Noget, man skal. Man er et voxent Msk, Mand, Fader, en forstandig Mand – og saa skulde man vel være i Forhold til vor Herre omtrent som en lille Purk i Forhold til Forældre, der blot skal og ikke videre. Det vilde jo være ridicult. Om Søndagen kan Præsten declamere Noget derom – men realisere lader det sig virkelig ikke.

Dersom En vilde forkynde Xstd. fordi han skal, det var jo uhyre flaut og ridicult at forraade, at han var saa bange for Gud, at han gjorde det ene og alene fordi han skulde. Men naar det er Ens Levebrød maaskee et godt og feedt Levebrød – ja saa er det Alvor at forkynde Xstd, deri Intet flaut ell. ridicult.

O, uendelige Dyb, o rædsomme Frugtbarhed af Sviig og Underfundighed og Bedrag, bevidst ell. ubevidst, fortsat fra Generation til Generation øvet af disse Tusinder og Tusinder, hævdet ved Praxis – og saa et stakkels enkelt Msk, en sygelig Person, hvis Liv hænger i en Traad, og næsten dør hver Dag stundom hver Time, en ængstet og bekymret Samvittighed – og han er ligesom beordret til at tage Commandoe lige over for alt Dette. Det er jo eventyrligt; det er jo næsten som naar i Eventyret den grusomme Stedmoder hitter paa eet eller andet aldeles uoverkommeligt Arbeide for at plage Stedbarnet – kun at det her er Kjerlighedens Gud og at det er af Kjerlighed han forunder mig alt Dette.